

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-06-26 Nr. 429-226
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėja) ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl draudiko nustatyto eismo įvykyje sugadinto pareiškėjos automobilio prekinės vertės netekimo dydžio pagrįstumo. Įvertinus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad draudikas įrodymais pagrindė teisingai nustatęs automobilio prekinės vertės netekimo dydį, o pareiškėja draudiko sprendimo nenuginčijo objektyviais įrodymais, todėl pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas išmokėti didesnę automobilio prekinės vertės netekimą atlyginančią draudimo išmoką yra atmestas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. vasario 23 d. įvyko eismo įvykis (toliau – įvykis), kurio metu dėl transporto priemonės „Kia Sportage“ valdytojo, kurio civilinę atsakomybę yra apdraudęs draudikas, kaltės buvo padaryta žala pareiškėjos transporto priemonei „BMW I4“ (toliau – automobilis).

Pareiškėja draudikui pateikė prašymą dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką, nurodydama, kad ji pageidauja, jog automobilio remontas būtų atliekamas remonto įmonėje UAB „Krasta auto“. UAB „Krasta auto“ 2026 m. kovo 17 d. sudarytoje automobilio remonto darbų sąmatoje nurodytas automobilio remonto išlaidų dydis be PVM yra 2 091,91 Eur, o remonto išlaidų su PVM suma yra 2 531,21 Eur. Šalių ginčo nekyla dėl draudimo išmokos, atlyginančios automobilio remonto išlaidas, dydžio, tačiau pareiškėja nesutiko su draudiko nustatytu 587,64 Eur automobilio prekinės vertės netekimo dydžiu, kuris ginčo nagrinėjimo metu buvo pakoreguotas iki pareiškėjai išmokėtos 598,80 Eur sumos.

Ginčo reikalavimai

Išmokėti papildomą draudimo išmoką, nustačius, kad teisingas automobilio prekinio vertės netekimo dydis yra nuo 1 200 Eur iki 1 500 Eur.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėja nurodė, kad „po eismo įvykio buvo pakeistos vairuotojo pusės durys į naujas, taip pat buvo remontuotas ir dažytas slenkstis, kuris yra konstrukcinė transporto priemonės dalis. Be to, buvo pakeistas veidrodėlis ir atlikti dažymo darbai. Bendra remonto suma sudarė apie 2 300 Eur, todėl akivaizdu, kad pažeidimai buvo reikšmingi ir turėjo įtaką transporto priemonės likutinei rinkos vertei.“ Pareiškėja nurodė, kad „draudikas, taikydamas formalų metodikos koeficientą, neatsižvelgė į esminę aplinkybę, kad konstrukcinės dalies – slenkščio remontas naudotų BMW automobilių rinkoje turi neproporcingai didesnę įtaką pardavimo kainai, nei vien kosmetinio remonto atvejais.“

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjos nurodytomis aplinkybėmis, pabrėžė, kad eismo

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

¹ Galioja nuo 2024 m. balandžio 29 d.

įvykio metu automobilio slenkstis nebuvo pažeistas ir nebuvo atlikti jokie pareiškėjos nurodyti šios automobilio detalės atkūrimo darbai. Draudikas nurodė, kad UAB „Krasta auto“ parengtoje ir su draudiku suderintoje automobilio remonto darbų sąmatoje buvo nurodyti tik su pažeistų detalių dažymu susiję detalių paruošimo dažymui darbai².

Draudikas pabrėžė, kad nustatytas 587,64 Eur prekinės vertės netekimo dydis buvo apskaičiuotas, vadovaujantis įvykio metu galiojusio Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašo³ (toliau – Aprašas) 46 punkto nuostatomis.

Draudikas taip pat nurodė, kad, atsižvelgdamas į pareiškėjos draudikui pateiktus argumentus dėl iki įvykio buvusios didesnės automobilio rinkos vertės, surinko papildomus duomenis apie rinkoje taikomas panašių techninių parametrų transporto priemonių pardavimo kainas. Draudikas pabrėžė, kad, vadovaujantis nustatyta didesne automobilio rinkos verte, turinčia įtakos automobilio prekinės vertės netekimo dydžiui, buvo perskaiciuotas ir šis dydis.

Kadangi vadovaujantis Aprašo 46 punkto nuostatomis ir surinktų papildomų įrodymų apie didesnę automobilio rinkos vertę pagrindu apskaičiuota automobilio prekinės vertės netekimo suma sudarė 598,80 Eur, draudikas pateikė įrodymus, kad ši draudimo išmokos suma pareiškėjai buvo išmokėta⁴.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

*Siekiant išspręsti tarp pareiškėjos ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina įvertinti, **ar draudikas, vadovaudamasis teisiniu reglamentavimu ir įvykio tyrimo metu surinktais įrodymais, nustatė pagrįstą automobilio prekinės vertės netekimo dydį bei mokėtiną draudimo išmoką.***

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą (toliau – TPVCAPD) reglamentuoja TPVCAPD įstatymas (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamieji teisės aktai. TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį.

Minėta žalos dydžio nustatymo taisyklė detalizuota Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių⁵ (toliau – Taisyklės) 13 punkte: nukentėjusio trečiojo asmens transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis atsakingo draudiko ar jo įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, remonto paslaugų teikėjo pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais, remonto sąmatomis ar kitais remonto išlaidų pagrindimo dokumentais, taip pat atsižvelgdamas į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį pagrindžiančius dokumentus.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra konstatavęs, kad pirmiau nurodytos teisės aktų

² Draudikas pabrėžė, kad „suderintoje remonto darbų sąmatoje įtraukti tik kairės pusės slenkščio juostos ir apdailos nuėmimas bei uždėjimas“.

³ Patvirtinto Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktorius 2020 m. rugsėjo 22 įsakymu Nr. V1-118.

⁴ Pateikė 2026 m. birželio 25 d. mokėjimo nurodymo duomenis, patvirtinančius 598,80 Eur draudimo išmokos išmokėjimo pareiškėjai faktą.

⁵ Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

nuostatos⁶ įtvirtina draudiko pareigą vertinti visus jam pateiktus dokumentus ir įvertinti visas aplinkybes, įskaitant ir nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus, siekiant, kad žalos dydis būtų nustatytas taip, kad nukentėjusiam asmeniui žala būtų kompensuota visiškai, tiek, kiek tai leidžia privalomąjį civilinės atsakomybės draudimą reglamentuojančios taisyklės. Visiškas nuostolių kompensavimo principas reikalauja, kad asmeniui padaryta žala, kiek tai objektyviai įmanoma, būtų nustatyta ne standartizuotu, bet individualiu būdu. Iškilus ginčui dėl draudimo išmokos dydžio (žalos dydžio) tarp asmens, reikalaujančio išmokėti draudimo išmoką, ir draudiko, apdraudusio transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu, draudimo išmokos dydis (žalos dydis) kiekvienu konkrečiu atveju turi būti įrodinėjamas, remiantis Civilinio proceso kodekso nustatytomis įrodinėjimo taisyklėmis ir leistiniais įrodymais⁷.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytą teisinį reglamentavimą ir kasacinio teismo suformuotą jo aiškinimo praktiką, pažymėtina, kad draudiko, vadovaujantis Aprašo nuostatomis, atliktas automobilio prekinės vertės netekimo dydžio apskaičiavimas neprieštarauja teisės aktuose įtvirtintoms nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytos žalos dydžio apskaičiavimo nuostatomis ir teismų praktikoje suformuotiems šių nuostatų išaiškinimams.

Remiantis Aprašo 4.2 papunktyje pateikta transporto priemonės prekinės vertės netekimo samprata, transporto priemonės prekinės vertės netekimu yra pripažįstamas negrįžtamas vertės sumažėjimas dėl remonto, dažymo ar nepašalintų pažeidimų (kai transporto priemonės dalys technologiškai suremontuojamos atkuriant jų funkcines savybes, kai remonto technologinis procesas gali turėti įtakos elemento fizinei, cheminei, estetinei būklei ar tarnavimo laikui), įskaitant transporto priemonės istorijos pasikeitimą dėl įvykio fakto, palyginti su transporto priemonės verte iki apgadinimo.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudikas, apskaičiuodamas automobilio prekinės vertės netekimą, taikė Aprašo 46 punkto, reglamentuojančio transporto priemonės prekinės vertės netekimo nustatymą, sąlygas⁸. Draudikas, vadovaudamasis Aprašo 4.2 papunkčio sąlygomis ir Aprašo 2 priede įtvirtintomis nuostatomis dėl prekinės vertės netekimo koeficientų taikymo, atliekant minėtame Aprašo priede išvardintus kėbulo elementų⁹ darbus¹⁰, nurodė, kad automobilio prekinės vertės netekimo skaičiavimui turėjo įtakos tik įvykio metu sugadintų automobilio detalių dažymo darbai¹¹.

Draudikas, pateikdamas ekspertinius paaiškinimus dėl suminio procentinio vertės netekimo koeficiento pagal šio Aprašo 2 priedą taikymo, pabrėžė, kad automobilio prekinės vertės netekimo dydžiui nustatyti reikšmingam įvykio metu sugadintų automobilio detalių perdažymui yra taikytinas Aprašo 2 priede nurodytas 1,2 procentinis dydis. Draudikas pabrėžė, kad, apskaičiuojant automobilio prekinės vertės netekimą, buvo taikomas Aprašo 2 priedo 7 punkte nurodytas automobilio kėbulo elementų dažymo 0,3 procentinis dydis ir buvo vertinama, kad būtina perdažyti keturias automobilio dalis. Draudikas nurodė, kad, vadovaujantis Aprašo 2 priedo nuostatomis, „bendras procentas vertės netekimui lygus 1,2%“. Draudikas nurodė, kad nustatytas 587,64 Eur automobilio prekinės vertės netekimo dydis buvo apskaičiuotas, „padauginus gautą procentą iš rinkos kainos 48 970 Eur“.

Pareiškėja neginčijo draudiko pagal Aprašo nuostatas atlikto automobilio prekinės vertės

⁶ Įskaitant ir bendrąsias draudimo teisinius santykius reglamentuojančias nuostatas.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.

⁸ Aprašo 46 punkte įtvirtinta, kad transporto priemonės prekinės vertės netekimas yra apskaičiuojamas pagal pateikiamą formulę: $V_{PVN} = V_V \times \Sigma N_M / 100$; kur: V_{PVN} – transporto priemonės prekinės vertės netekimo suma; V_V – transporto priemonės vertė prieš apgadinimą; ΣN_M – suminis procentinis vertės netekimo koeficientas dėl remonto nustatomas pagal šio Aprašo 2 priedą arba pagrindžiamas ekspertiniu vertinimu.

⁹ Aprašo 2 priede pateiktoje lentelėje yra išvardinti šie apgadinti kėbulo elementai ir darbai, turintys įtaką transporto priemonės prekinės vertės netekimo skaičiavimui: dugnas (dugno skydas, bagažinės dugno skydelis, lonžeronas, skersė ir kt. standumo elementai, slenkstis); priekis (sparno purvasaugis (arka), priekinis skydas, priekinis skydelis, lango skydelis, variklio gaubtas, pritvirtintas sparnas, prisuktas sparnas), kėbulo šonas (šoninis skydelis su galiniu sparnu, statramstis, rato arka ir durys), galinė kėbulo dalis (galinis skydas, galinė lentyna, bagažinės dangtis, galinis sparnas), stogas (stogo skydas, nutekėjimo latakas, šoninis stogo skydelis), kėbulo persikreipimo šalinimas, kėbulo elementų dažymas (vieno išorinio elemento dažymas, dažant kiekvieną elementą).

¹⁰ Keičiant nurodytas dalis naujomis arba atliekant dalių remonto darbus, kurie priklauso nuo remonto sudėtingumo.

¹¹ Draudikas pabrėžė, kad „tokie remonto darbai, kaip dalių nuėmimas, uždėjimas arba sugadintų dalių pakeitimas naujomis originaliomis dalimis, kurių pakeitimui nereikia sugadintų dalių išpjauti ir vėliau įtvirtinti, bet pakanka tik atsukti tvirtinimo varžtus – prekinės vertės netekimui įtakos neturi“.

netekimo apskaičiavimo¹², tačiau teigė, kad vien tik taikant Apraše įtvirtintą automobilio prekinės vertės netekimo apskaičiavimo metodiką draudiko atliktas automobilio prekinės vertės netekimo dydžio nustatymas neatitinka automobilio remonto darbų apimtį ir jų sudėtingumą. Taip pat pareiškėja teigė, kad iki įvykio buvusi didelė automobilio rinkos vertė dėl įvykio metu padarytų defektų remonto labai sumažėjo. Todėl, pareiškėjos vertinimu, Aprašo duomenų pagrindu draudiko apskaičiuotas automobilio prekinės vertės netekimas turi būti perskaiciuotas. Pareiškėjos nuomone, minėtas dydis turėtų siekti nuo 1 200 Eur iki 1 500 Eur sudarančią automobilio prekinės vertės netekimo sumą.

Vertinant pareiškėjos argumentus ir draudikui keliamo reikalavimo pagrįstumą, pažymėtina, kad tarp šalių ginčas buvo kilęs dėl automobilio slenksčio atkūrimo darbų. Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjos teiginiais, kad didesnis automobilio prekinės vertės netekimas turi būti nustatytas dėl automobilio konstrukcinės dalies slenksčio keitimo, nurodė, kad draudiko ir UAB „Krasta auto“ suderintoje automobilio remonto sąmatoje buvo nurodytas „kairės pusės slenksčio juostos ir apdailos nuėmimas bei uždėjimas, t. y. darbai, susiję su pasiruošimu dažant pažeistas dalis. Pats slenkstis, kaip konstrukcinė automobilio kėbulo dalis, nebuvo pažeistas ir minėtų dalių nuėmimas, uždėjimas neturi visiškai jokios įtakos automobilio prekinės vertės netekimui.“

Draudikas, pateikdamas paaiškinimus dėl automobilio prekinės vertės netekimui nustatyti reikšmingų automobilio sugadinimų vertinimo, nurodė, kad 2026 m. kovo 17 d. tarp UAB „Krasta auto“ ir draudiko suderintos sąmatos duomenys patvirtino, kad įvykio metu padarytiems defektams pašalinti būtina atlikti šiuos detalių remonto darbus: „priekinių kairės pusės durų keitimo, tų pačių durų tarpinės, tvirtinimo fiksatoriaus, atraminės pagalvės (durų apdailos) keitimo; priekinių kairės pusės durų, kairės pusės veidrodėlio antdėklo remontinio dažymo ir priekinio kairės šoninės (kairės pusės priekinio sparno) bei galinių kairių durų išorinis (spalvos suvienodinimo) dažymo“.

Draudikas, siekdamas pagrįsti nurodytas aplinkybes, pateikė 2026 m. kovo 17 d. draudiko ir UAB „Krasta auto“ remonto išlaidų suderinimą patvirtinantį dokumentą, kuriame nurodytos automobilio remonto išlaidos. Remiantis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje bei Taisyklių 13 punkte įtvirtinta draudiko pareiga nustatyti nukentėjusio trečiojo asmens turtui dėl eismo įvykio padarytos žalos dydį, darytina išvada, kad draudiko paaiškinimas, jog į dėl įvykio metu automobiliui padarytų defektų ir jų atkūrimo išlaidų¹³ apimtį nepatenka automobilio slenksčio keitimas, laikytini labiau pagrįstu įrodymu nei subjektyvūs pareiškėjos teiginiai apie automobilio remonto darbų technologiją ir automobilio atkūrimo išlaidų apimtį¹⁴.

Be to, gavusi draudiko atsakymą, kuriame buvo nurodyti atlikti automobilio remonto darbai ir jų technologija, pareiškėja nesirėmė duomenimis apie automobilio slenksčio keitimą. Pareiškėja tik nurodė, kad dėl atliktų automobilio konstrukcijų remonto darbų¹⁵ automobilio prekinės vertės netekimas turi būti didesnis.

Nors pareiškėja pirminėse draudikui teiktose pretenzijose kėlė reikalavimą išmokėti 2 800 Eur už automobilio prekinės vertės netekimą, tačiau, gavusi draudiko paaiškinimus apie atlikto automobilio detalių remonto sudėtingumą¹⁶, pareiškėja iš esmės sutiko, kad automobilio prekinės vertės netekimas būti mažesnis, nurodydama nuo 1 200 Eur iki 1 500 Eur galinčią siekti automobilio prekinės vertės netekimo sumą.

Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, spręstina, kad draudikas pagrįstai vertino, jog pareiškėjos teiginiai apie automobilio remonto darbų apimtį ir automobilio defektų atkūrimo darbų sudėtingumą neatitinka 2026 m. kovo 17 d. UAB „Krasta auto“ ir draudiko automobilio remonto darbų suderinimo dokumente nurodytos automobilio atkūrimo darbų ir jų išlaidų apimtį.

¹² TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje ir Taisyklių 13 punkte įtvirtinta draudiko pareiga įvertinti nukentėjusio trečiojo asmens turtui eismo įvykio metu padarytos žalos dydį, taip pat Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatos, įpareigojančios draudiką tirti ir vertinti įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes ir pasekmes, šių aplinkybių tyrimo pagrindu priimti sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo bei jos dydžio nustatymo, lemia draudiko pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti nuostolio dydį (įskaitant ir automobilio prekinės vertės dydžio Aprašo 46 punkto nuostatų pagrindu ekspertinio vertinimo atlikimą).

¹³ Kurios tarp automobilio remontą atlikusios remonto įmonės ir draudiko buvo suderintos 2026 m. kovo 17 d.

¹⁴ Minėtas vertinimas grindžiamas aukščiau nurodyta draudiko darbuotojų TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje ir Taisyklių 13 punkto bei Draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatų pagrindu įtvirtinta kompetencija nustatyti žalos dydį.

¹⁵ Įskaitant ir slenksčio remonto darbų atlikimą.

¹⁶ Turintį tokios automobilio prekinės vertės netekimo dydžiui.

Vertinant pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kad draudiko nustatytas automobilio prekinės vertės netekimo dydis turi būti perskaičiuotas dėl iki Įvykio buvusios didesnės automobilio rinkos vertės, pažymėtina, kad pareiškėja nurodė, jog panašių automobilių pardavimo skelbimuose yra nurodytos 51 900 Eur ir 20 900 Eur pardavimo kainos¹⁷. Pareiškėja teigė, kad draudiko atlikto automobilio prekinės vertės netekimo dydžio nustatymo nepagrįstumą iš esmės patvirtina duomenys, kad prieš Įvykį automobilis nebuvo sugadintas nė viename eismo įvykyje. Pareiškėjos teigimu, iki Įvykio automobilis buvo „praktiškai naujas, automobilis nebuvo nei 2 metų senumo, buvo pilnos komplektacijos ir už jį mokėta buvo 90 000 Eur su virš“.

Pareiškėja pabrėžė, kad dėl Įvykio sugadintų automobilio detalių remonto „kaina rinkoje labai krenta“. Pareiškėjos teigimu, aplinkybės apie iki Įvykio buvusią automobilio rinkos vertę ir jos pokytį dėl Įvykio metu padarytų automobilio defektų remonto patvirtina draudiko nustatyto automobilio prekinės vertės netekimo dydžio perskaičiavimo būtinybę.

Draudikas, pateikdamas paaiškinimus apie automobilio rinkos vertės iki Įvykio nustatymą, pabrėžė, kad vadovavosi VŠĮ „Emprekis“ duomenimis apie automobilio 48 970 Eur rinkos vertę. Draudikas pabrėžė, kad po pareiškėjos pretenzijos dėl draudiko nustatyto automobilio prekinės vertės netekimo, kuris taip pat yra apskaičiuojamas pagal eismo įvykyje sugadinto automobilio rinkos vertės iki eismo įvykio duomenis, draudikas pakartotinai atliko parduodamų transporto priemonių skelbimų analizę. Atlikdamas lyginamųjų objektų paiešką, draudikas rėmėsi duomenimis apie automobilio „markę, modelį, pagaminimo metus, variklio tipą“. Nustatyta, kad rastuose panašių techninių parametrų automobilių skelbimuose buvo nurodytos 51 900 Eur ir 47 900 Eur šių automobilių pardavimo kainos.

Draudikas nurodė, kad, atsižvelgiant į parduodamų pareiškėjos automobiliui artimiausių techninių parametrų automobilių kainų analizės duomenis, lyginamųjų objektų rinkos vertės vidurkis yra 49 900 Eur. Lyginamųjų objektų rinkos vertės analizės duomenys patvirtina, kad skirtumas tarp pagal VŠĮ „Emprekis“ duomenis draudiko nustatytos automobilio 48 970 Eur rinkos vertės ir lyginamuoju automobilių rinkos kainų metodu nustatytos galimos automobilio rinkos vertės yra 930 Eur. Taigi, po pareiškėjos pretenzijos draudiko perskaičiuotos automobilio rinkos vertės dydžio procentas yra 1,86. Atsižvelgdamas į tai, draudikas pabrėžė, kad automobilio prekinės vertės dydis, atliekant prekinės vertės netekimo apskaičiavimą pagal Aprašo 46 punkte įtvirtintą formulę¹⁸, yra didesnis 11,16 Eur už draudiko nustatytą 587,64 Eur prekinės vertės netekimo vertę.

Kaip minėta, draudikas pareiškėjai išmokėjo 598,80 Eur draudimo išmoką už automobilio prekinės vertės netekimą, apskaičiuotą pagal dėl 11,16 Eur didesnės automobilio rinkos vertės padidintą pirminės 587,64 Eur automobilio prekinės vertės netekimo sumą. Kadangi pirminės draudiko nustatytos 587,64 Eur automobilio prekinės vertės netekimo sumos perskaičiavimas buvo atliktas vadovaujantis automobilio rinkos vertės pagal palyginamųjų objektų pardavimo kainas, kurios atitinka ir pareiškėjos nurodytą automobiliui artimiausių techninių parametrų transporto priemonės didžiausią pardavimo kainą¹⁹, duomenimis, nėra pagrindo teigti, kad draudikui turimų duomenų pagrindu kilo pareiga išmokėti didesnę pareiškėjos reikalaujamą automobilio prekinės vertės netekimo draudimo išmoką.

Kaip minėta, pareiškėja pagal Aprašo 46 punkto sąlygas draudiko atlikto automobilio prekinės vertės netekimo apskaičiavimo neginčijo ir nepateikė jokių objektyvių įrodymų²⁰, galinčių nuginčyti draudiko apskaičiuotą automobilio prekinės vertės netekimo dydį. Darytina išvada, kad draudiko pareiškėjos pateiktų²¹ ir Įvykio administravimo metu surinktų²² duomenų pagrindu nustatytas automobilio prekinės vertės netekimo dydis yra pagrįstas ir nebuvo nuginčytas objektyviais įrodymais.

Papildomai pažymėtina, kad draudikas pareiškėjai pateiktame atsakyme į pretenziją dėl atlikto automobilio prekinės vertės nustatymo teisingumo buvo nurodęs, kad jei pareiškėja

¹⁷ Pareiškėja, siekdama pagrįsti nurodytus transporto priemonių pardavimų kainų dydžius pateikė automobilių pardavimo skelbimų duomenis.

¹⁸ Kurį taikant yra vadovaujamosi duomenimis apie transporto priemonės vertę prieš apgadinimą.

¹⁹ 51 900 Eur.

²⁰ Pvz., turto vertintojo ataskaitos arba kitų asmenų, turinčių kompetenciją nustatyti transporto priemonių prekinės vertės netekimą, atlikto vertinimo, leidžiančio suabejoti draudiko apskaičiuotu automobilio prekinės vertės netekimo dydžiu.

²¹ Pateiktų duomenų apie atliktus draudiko ir UAB „Krasta auto“ suderintus automobilio defekto remonto darbus, taip pat duomenų apie automobilio rinkos vertę prieš Įvykį.

²² T. y. draudiko surinktų duomenų apie didesnę automobilio rinkos vertę iki Įvykio.

draudikui pateiktų objektyvius įrodymus, leidžiančius nustatyti didesnę automobilio prekinės vertės netekimo dydį, draudikas spęstų dėl galimo prekinės vertės netekimo dydžio perskaičiavimo. Remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad pagal pačios pareiškėjos draudikui pateiktus automobilio prekinės vertės netekimui nustatyti reikšmingus duomenis draudiko atliktas automobilio prekinės vertės netekimo nustatymas, nepateikęs kitų draudiko vertinimą paneigiančių įrodymų, yra laikytinas pagrįstu.

Išvada

Draudikas pareiškėjos pateiktų ir įvykio administravimo metu surinktų įrodymų pagrindu tinkamai įvertino automobilio prekinės vertės netekimo dydį, todėl pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas išmokėti papildomą draudimo išmoką, apskaičiuotą, laikant, kad automobilio prekinės vertės netekimo dydis yra nuo 1 200 Eur iki 1 500 Eur, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį²³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

²³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.